# Drumul credinței – Faptele credinței

Credința adevărată implică o încredere neclintită în Hristos, și în Cuvântul Lui. (Cine se încrede în El, nu va fi dat de ruşine. 1 Petru 2:6)

„Credința vine în urma auzirii și auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” (Romani 10:17) Trebuie să mă întâlnesc cu Domnul Isus, *să aud, să înțeleg și să mă încred în El și implicit în Cuvintele Lui.*(Iar sămânţa căzută în pământ bun, este cel ce aude Cuvântul şi-l înţelege. Matei 13:23)

Trebuie să înțelegem că toate cuvintele/poruncile cărții Noului Legământ sunt obligatorii, nu opționale. *Credința este chemată să lucreze,* sau altfel spus este chemată să păzească Cuvântul lui Hristos. (Le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit,… „şi ei *au păzit* Cuvântul Tău.” Ioan 17:8, 6)

„Şi prin aceasta ştim că *Îl cunoaştem,* dacă păzim poruncile Lui. Cine zice: „*Îl cunosc”* şi nu păzeşte poruncile Lui, este un mincinos, şi adevărul nu este în el.” (1 Ioan 2:3, 4)

Cuvintele Domnului pe care le găsim în Evanghelie, nu sunt o culegere de texte ca să fim mai informați, ci sunt învățături/porunci care ne vor pune credința la lucru și la probă. Ex. „Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviţi celui ce vă face rău. Ci, oricui te loveşte peste obrazul drept, întoarce-i şi pe celalt.” (Matei 5:39)

Jertfa de la cruce nu ne va folosi la nimic dacă nu luăm seama la conținutul cărții Noului Legământ care este de fapt Cuvântul lui Hristos. (Pe cine Mă nesocoteşte şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi. Ioan 12:48)

**Partea noastră:** În acest legământ încheiat între Dumnezeu și om, credința *trebuie să lucreze împreună cu faptele.* Dumnezeu nu poate lucra cu o credință moartă. (Căci în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preţ, *ci credinţa care lucrează.* Galateni 5:6; orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Lucrarea de mântuire/desăvârșire este a Domnului, dar nu lucrează singur, ci împreună cu faptele credinței noastre, făcute în ascultare față de poruncile Lui. (Vezi că *credinţa lucra împreună cu faptele lui.* Iacov 2:22)

Domnul Isus ne spune că, dacă aude cineva Cuvintele Lui și le păzește, acela a zidit casa pe stâncă. Iar cine aude și nu le face a zidit casa pe nisip. (De ce-Mi ziceţi: „Doamne, Doamne !” şi nu faceţi ce spun Eu? Luca 6:46)

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine *ascultă cuvintele Mele,* şi crede în Cel ce M-a trimis, are viaţa veşnică, şi nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viaţă.” (Ioan 5:24); „Adevărat, adevărat, vă spun, că, *dacă păzeşte* cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.” (Ioan 8:51)

**În cazul lui Noe,** partea lui Dumnezeu a constat în înștiințarea cu privire la ce are să facă cu omenirea și apoi în instrucțiuni în detaliu cum și ce trebuie să facă pentru a se salva, el și familia lui. (Iată cum s-o faci: corabia să aibă trei sute de coţi în lungime… Geneza 6:15).

Partea lui Noe nu a fost doar să creadă pe Dumnezeu în privința a ceea ce va veni. Dumnezeu nu i-a cerut numai o credință mentală, pasivă, ci i-a pus credința la lucru. (Aşa a şi făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu. Geneza 6:22) Această credință a lui Noe a lucrat tot ce i-a fost poruncit.

Așa este și în cazul nostru. Domnul Isus ne înștiințează de mânia viitoare care se va revărsa peste lumea întreagă. Apoi pentru salvarea noastră ne dă instrucțiuni precise, pe care trebuie să le urmăm îndeaproape.

Trebuie să lucrăm pentru salvarea noastră cu o teamă sfântă, ca Noe la corabie, altfel credința pe care o avem nu ne folosește la nimic. (Vrei, deci, să înţelegi, om nesocotit, că credinţa fără fapte este zădarnică? Iacov 2:20)

**Faptele credinței noastre,** care rezultă din păzirea poruncilor Domnului au ca rol formarea caracterului nostru, ca în finalul alergării pe pământ să fie asemenea cu a Domnului Isus. (Vezi că credinţa lucra împreună cu faptele lui, şi, prin fapte, credinţa a ajuns desăvârşită. Iacov 2:22; Dați-vă toată silința să uniți cu credința fapta, cu fapta, cunoștința. 2 Petru 1:5)

Credința lucrează împreună cu faptele noastre și prin ceea ce facem în ascultare de El, va modela chipul lui Hristos în noi. Faptele credinței, nu sunt făcute ca să ne răscumpărăm, sau ca să-L îmbunăm pe Dumnezeu, nici nu sunt ca să obținem răsplată, ci sunt faptele ascultării față de tot ce spune pentru a ne asemăna cu El.

Faptele credinței lucrează la caracterul nostru, care trebuie construit pas cu pas. Așa cum se construiește un ceas după instrucțiuni precise, unde nu poate să lipsească nici o rotiță, așa trebuie construit și chipul lui Hristos în noi.

Dumnezeu lucrează la fiecare detaliu, și aceasta se poate face doar dacă avem statut de rob, prin faptele ascultării față de toate instrucțiunile/poruncile Lui.

„Dar acum, odată ce aţi fost izbăviţi de păcat şi v-aţi făcut robi ai lui Dumnezeu, aveţi ca rod sfinţirea, iar ca sfârşit: viaţa veşnică.” (Romani 6:22); „orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.” (2 Corinteni 10:5)

Prin această credință care lucrează, ne supunem voința Celui care este „*Domnul nostru”* și sub îndrumarea Duhului Sfânt, făcând ce ne spune El, ne însușim încetul cu încetul caracterul Domnului Isus, ne îmbrăcăm cu o haină nouă *.* (… i s-a dat să se îmbrace cu in subţire… Inul subţire sunt faptele neprihănite ale sfinţilor. Apocalipsa 19:8)

Crucea nu ne va fi de folos dacă pe noul drum, credința nu va lucra împreună cu faptele noastre. (… ce-i foloseşte cuiva să spună că are credinţă, dacă n-are fapte? *Poate oare credinţa aceasta să-l mântuiască?* Iacov 2:14)

Așa a fost și în vechime când evreii au beneficiat de mâna tare a lui Dumnezeu la eliberarea lor din robia Egiptului. Dar aceasta nu i-a dus în Canaan.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că nu le-a folosit la nimic pentru că pe drumul spre Canaan n-a găsit credință la cei ce au beneficiat de harul Lui. (Ni s-a adus o veste bună ca şi lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă la cei ce l-au auzit. Evrei 4:2; … n-au putut să intre din pricina necredinţei lor. Evrei 3:19)

Fără o încredere neclintită în El, în orice împrejurare, până la sfârșitul drumului nostru, nu-i vom putea fi plăcuți Lui. (… aceia cari, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, *ci cred până la o vreme,* iar când vine ispita, cad. Luca 8:13)

„Vă fac cunoscut, fraţilor, Evanghelia… pe care aţi primit-o, în care aţi rămas, şi prin care sunteţi mântuiţi, dacă o ţineţi aşa după cum v-am propovăduit-o *altfel, degeaba aţi crezut”.* (1 Corinteni 15:1, 2)

**Atenție mare!** Dacă îl lăudăm din buze pe Dumnezeu pentru ce a făcut la cruce pentru noi, crezând că aceasta este suficient și nu acceptăm că trebuie să ne lepădăm de noi înșine și să ne supunem poruncilor lui Hristos, avem o credință moartă.

Dăm dovadă de necredință dacă nu credem că păzirea poruncilor Lui este o obligație ce ne revine în acest nou legământ. (Dacă orice abatere şi orice neascultare şi-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, *dacă stăm nepăsători* faţă de o mântuire aşa de mare… Evrei 2:2, 3; Daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră fapta; cu fapta… 2 Petru 1:5; Faceţi, deci, roade vrednice de pocăinţa voastră. Matei 3:8)

---

**Sursa:** *Drumul credinței – Faptele credinței* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/drumul-credintei-faptele-credintei